

**Folketingets Social-
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 5024

Doknr.
637209

Dato
28-11-2018

Folketingets Social- Indenrigs- og Børneudvalg har d. 22. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 90) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 3:

"Vil ministeren redegøre for, hvorvidt der vil ske ændringer af praksis i sager om fastsættelse, ændring og ophævelse af samvær som følge af oprettelsen af det nye familieretlige system?"

Svar:

Med aftalen om ét samlet familieretligt system, som udmøntes med forslaget til Familieretshusloven og følgelovforslaget sker der en grundlæggende ændring i tilgangen til familierne. Barnets bedste og barnets trivsel skal altid stå over alle andre hensyn i sager efter forældreansvarsloven. Det får også betydning for praksis i sager om fastsættelse, ændring og ophævelse af samvær.

Med aftalen og de to lovforslag indsættes en ny formålsbestemmelse i § 1 i forældreansvarsloven. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at i alle forhold omfattet af forældreansvarsloven, herunder også i samværssager, skal hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse komme i første række. Der er herefter ikke tvivl om, at samværet skal fastsættes af hensyn til barnets bedste og ikke af hensyn til forælderen.

Derudover understreges det med den foreslåede tilføjelse til § 4 i forældreansvarsloven, at Familieretshuset og familieretten skal have fokus på, at afgørelser om bl.a. samvær skal medvirke til at sikre barnets trivsel og beskytte barnet mod vold og anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare, herunder at være vidne til vold. Det tydeliggøres dermed, at når der skal træffes en afgørelse om f.eks. samvær, er det barnets samlede situation og barnets trivsel, der skal tages hensyn til. Bestemmelsen vil også have betydning, når der skal træffes en afgørelse om samvær for et barn, som tidligere har været vidne til vold mellem forældrene. Det samme gælder i en situation, hvor der har været vold mellem forældrene, som barnet ikke har været vidne til, men hvor der er risiko for, at barnet ved fremtidige samvær kan blive vidne til vold enten mellem forældrene eller f.eks. mellem en forælder og dennes nye partner.

Udover ændringerne i forældreansvarsloven er det væsentligt, at vi med aftalen om ét samlet familieretligt system og de to lovforslag skaber rammerne for, at hensynet til barnets bedste og barnets ret til trivsel og beskyttelse reelt kommer i første række, når der bl.a. træffes afgørelser om samvær.

Det sker først og fremmest med oprettelsen af Børneenheden i Familieretshuset. Her skal børnefaglige medarbejdere sikre, at barnets perspektiv reelt inddrages bl.a. ved børnesamtaler. Samtidig skal Børneenheden være barnets helle i systemet, hvor barnet kan få støtte, der bl.a. skal sikre, at barnet er tryk nok til, at dets perspektiv og trivsel reelt kan afdækkes og inddrages.

Også andre dele af systemets rammer vil have betydning for praksis i sager om fastsættelse, ændring og ophævelse af samvær. Eksempler herpå er, at forældrene mødes med tilbud om konflikthåndtering og rådgivning, der sætter dem i stand til at finde den bedste løsning for netop deres barn og deres familie med hensyn til bl.a. samvær. Endvidere bliver der for de mest udsatte børn, som også har sociale problemer i deres hverdag, et langt tættere samarbejde mellem det familieretlige og det sociale system. Det samarbejde skal sætte familieretten i stand til at træffe den afgørelse om samvær, som er bedst for det enkelte barn.

Der er dermed mange elementer i det nye system, som har betydning for praksis i sager om fastsættelse, ændring og ophævelse af samvær. Og som har betydning for, at de afgørelser om samvær, der træffes i det nye familieretlige system, altid er til barnets bedste.

Med venlig hilsen
Mai Mercado